

Opening feestweek Atrium

Deze week staan we stil bij 100 jaar christelijke zorg in Rotterdam Centrum. We staan stil bij het verhaal van Atrium. Een verhaal waarin mensen met een groot hart steeds opnieuw iets voor anderen wilden betekenen. Het is een verhaal van moed en doorzettingsvermogen. Het is een verhaal van liefde en passie. Een verhaal van een vlam die is ontstoken en die wij vandaag de dag brandend mogen houden en hopelijk ook mogen doorgeven aan volgende generaties.

Vanuit zorg voor de naaste en liefde voor elkaar ontstond 100 jaar geleden op deze locatie het Gereformeerd rusthuis voor ouden van dagen. De kerk zag het als haar roeping om zorg voor ouderen te gaan bieden. En zoals het 100 jaar geleden was, zo is het nu nog steeds: het verhaal van God, kruist voortdurend het verhaal van Atrium. Het verhaal van Atrium is niet te lezen, zonder dat opgemerkt wordt dat het Evangelie de grote inspiratiebron is geweest van zoveel betrokken mensen die er woonden of werkten. En ook vandaag de dag streven we ernaar om het verhaal van Atrium steeds weer te verbinden met het verhaal van God. Omdat we weten dat deze bijzondere combinatie van verhalen Atrium tot Atrium maakt: een prachtige plek om te wonen, een mooie plek om te werken. Een plaats waar Gods liefde door naastenliefde heen ervaren kan worden.

Het is zelfs nog heel duidelijk zichtbaar in het pand, dat beide verhalen zich met elkaar verbinden: op 2 plaatsen worden Bijbelwoorden gevisualiseerd en weergegeven: in de lounge van Atrium, naast de entree is een prachtige keramiek te zien. Het betreft een prachtig kunstwerk van een vliegende adelaar met op beide vleugels een aantal personen. Het is een afbeelding die is gebaseerd op een tekst uit dat bijzondere verhaal van God; het verhaal waarin God het volk Israël bevrijdt uit de slavendienst van Egypte. Ik lees u voor uit Exodus 19:

3 Toen klom Mozes op tot God, en de Here riep tot hem van de berg, en zeide: Zó zult gij zeggen tot het huis van Jakob en meedelen aan de Israëlieten: 4 gij hebt gezien, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arendsvleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb. 5 Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij.

God herinnert de mensen van Israël aan Zijn betrokkenheid en Zijn aandacht. Elders in de Bijbel staat het zo:

*Zoals een arend over zijn jongen waakt, en voortdurend erboven blijft zweven,
Zijn vleugels uitspreidt en zijn jongen daarop draagt,
Zo heeft de HEER zijn volk geleid, Hij alleen (Deut. 32:11-12)*

Nogal ambitieus hè om als woonzorgcentrum een dergelijke afbeelding op de muur aan te brengen. Want feitelijk zeggen we daarmee dat we streven naar dat ideaal;

Opening feestweek Atrium

een veilige woonplaats, een bescherming tegen gevaar. Sterker nog, in de entree staan wellicht nog grotere woorden aangehaald uit Jesaja 32: *“En mijn volk zal in een verblijf des vredes wonen, in veilige , woningen, in oorden van ongestoorde rust”*.

Nou, dat klinkt als een klok, maar de werkelijkheid is toch anders gebleken. Ook de gevolgen van het bombardement maakten dat de bewoners van destijds alles kwijt raakten door de verwoestende brand die uitbrak. Een andere woonplaats moest gevonden worden. Een verblijf van vrede? Een oord van ongestoorde rust? Wonen hier dan mensen die geen zorgen kennen?

Natuurlijk niet. Er zijn steeds zorgen. Zorgen om gezondheid, zorgen vanwege de verharding in de maatschappij. Zorgen in de familie of juist vanwege het ontbreken van familiebanden.

En nee, hoezeer we ook aandacht willen hebben voor deze zorgen die het welbevinden van bewoners en soms ook van medewerkers onder druk zetten, we kunnen deze realiteit niet wegnemen. We kunnen elkaar wel steunen. Door elkaar liefdevolle aandacht te geven. En soms, soms mag er dan iets worden ervaren van die liefde die bij God vandaan komt en die door andere mensen heen naar ons toekomt.

Een prachtig beeld. Een mooie tekst. Blijken van Gods liefde en trouw. God wil Zijn liefde aan mensen kwijt. De Bijbel staat er vol van. Het is deze week de stille week, de week van Goede Vrijdag, de dag waarop Jezus Zichzelf compleet gaf als ultieme teken van Gods liefde voor mensen zoals u en ik. U kent het fenomeen misschien wel dat The Passion wordt genoemd. In 2012 werd het hier in Rotterdam georganiseerd; een muzikaal-Bijbels evenement over het lijden en sterven van Jezus Christus. Het verhaal van God, het verhaal van hoop. Christus overwon de dood; het werd Pasen. Nieuw leven. Vervuld van hoop. Het verhaal van Atrium. Dwars tegen alles in, zelfs door een verwoestende brand heen overwon de passie. De passie om lief te hebben. De passie om naar elkaar om te zien.

Ik wens Rotterdam, u als bewoners, en jullie als medewerkers en andere betrokkenen van harte toe dat deze vlam hier in hartje Rotterdam blijft branden. Doordat we vanuit Gods liefde om elkaar heen blijven staan! God zegene u allen bij deze mooie opdracht.

Amen